

Ilen Menighetsblad

Høst 2023

Årgang 99

**«Alle har sitt eige
unike lys, ein må
berre finne fram
til det!»**

Les intervju med
Magnus Børmark på side 8.

**Møt kandidatene som
stiller til valg for Ilen
menighetsråd!**

Side 18

Rosen gis til Ila frivilligsentral

Tekst: Joachim Fiskum. Foto: Annette Taraldsen

Går du innom Ila frivilligsentral på menighetshuset en tirsdag formiddag, er sjansen for vaffel, kaffe og en god prat stor, for da er det vaffeltreff hos frivilligsentralen. Vil du heller strikke litt over kaffekoppen sammen med andre likesinnede? Da er onsdagene riktig tidspunkt å ta en tur. Eller hva med bingo på torsdager, eller en sosial møteplass på fredag med mat og prat før helga setter inn? Det arrangeres gå-gruppe og treningsgruppe, og i kjelleren er det et musikkrom hvor grupper kan øve. I tillegg er det språkkafé og sjakkclubb og mye annet sosialt. Frivilligsentralen tilbyr også matutdeling en gang i måneden.

Vi har nå nevnt noen av aktivitetene som organiseres av frivilligsentralen, aktiviteter som er med på å gjøre hverdagen litt lettere for folk i bydelen. Frivilligsentralen er en møteplass som formidler kontakt mellom mennesker i lokalmiljøet - uansett interesser.

Aktivitetene avhenger i stor grad av frivilliges tilstedeværelse og hjelp. Frivilligsentralen er tydelig på at det er viktig at de frivillige trives med det de gjør som frivillige. På denne måten blir dette en god møteplass for folk i bydelen vår som menighetsbladet ønsker å framsnakke.

Mattias, Randi, Maria, Sissel og Eva er klare til å servere gjestene på kulturaften på frivilligsentralen.

Den som gir litt av sin tid til andre mennesker får mye tilbake i form av nye bekjentskaper og glede. Ila frivilligsentral formidler akkurat dette og alle er velkommen. For denne innsatsen ønsker vi å gi rosen til Ila frivilligsentral og alle de frivillige som er tilknyttet den.

Rosen er vel fortjent!

Gjennom «menighetsbladets rose» ønsker vi å framsnakke mennesker som gjør en særlig innsats for å fremme fellesskap og varme i bydelen vår.

Kjære iling

Gjennom nok en sommer har vi blitt påmint hvordan vår verden er i forandring. Vi har fått hyppige meldinger om varmere korder og skogbranner over hele verden, og nylig truet ekstremværet Hans med å ødelegge hjemmene til tusener av nordmenn. I tillegg utsetter mennesker hverandre stadig for det umenneskelige. Krigen i Ukraina raser på andre året. Samtidig hører vi om mennesker på flukt som drukner og brenner opp fordi de ikke tør å komme ut av brennende skoger av frykt for å bli sendt tilbake til sine land. Det hele til et skuldertrekk fra verdenssamfunnet. Hva skal det bli med oss?

Å møte rockemusiker og komponist Magnus Børmark kan i alle fall gi håp om at det gode vinner til slutt, der han nærmest viser oss veien til en verden hvor alle kan være akkurat den de er. Trøst kan vi også finne i sokneprest Aprils in-

tervju med vår lokale kunstner og vernepleier Beate Morch Raanes, som i sterke og fluoriserende farger maler frem bilder som hun håper kan bidra til tilfriskning for mennesker som sliter.

Mens det i fjor var frivillighetens år, er Trondheim i år kåret til Europeisk frivillighetshovedstad, som innebærer en unik mulighet til å vise frem aktiviteter knyttet til frivillighet overfor andre byer både i Norge og i Europa for øvrig. Vi feirer dette med å gi menighetsbladets rose til alle frivillige som bidrar til fellesskap og glede i bydelen vår gjennom Ila frivilligsentral.

Takk til alle som bidrar til at Ila er et godt sted å bo!

REDAKSJONEN

ilaredaksjonen@gmail.com

Gunhild
Marie
Roald

Joachim
Fiskum

April
Maja
Almaas

Gunnar
Gangstø

Forsidebilde: Frank Valde

INNHOOLD

Rosen gis til Ila frivilligsentral.....	2	Hva skjer i menigheten fremover?.....	23
Kjære iling.....	3	Velkommen til kirken: oversikt over gudstjenestene fremover	26
Sokneprestens side	4	Kantorens side:	
Intervju med musiker og komponist Magnus Børmark	7	Gud holder alt i sine hender!	28
Botanikk: Landeveiens blondebånd	14	Offer og gaver	30
Misjon: En kirke som aktivt ønsker å hindre menneskehandel	16	Slekters gang.....	31
Møt kandidatene til Ilen menighetsråd	18	Ilen menighetskontor	32
Barne- og ungdomssiden: Ilen kirkes barnekor – sangglede i kirkerommet	20	Ila frivilligsentral.....	35
Noen kommer og noen går.....	22	Ut på tur.....	36

«Gud, du er min Gud, som jeg søker.
Min sjel tørster og lengter etter deg.»

– fra Salme 63,2

Forskning viser at det er mange som sitter igjen etter pandemien med en følelse av at noe i livet mangler. De spør seg selv: Hva er meningen med mitt liv? Lever jeg slik at jeg kan fylle livet med denne meningen? Hvis ikke, hva hindrer meg i å gjøre det?

Det sies at Salme 63 er skrevet at Kong David mens han gjemte seg i ørkenen etter at sønnen hans, prins Absalom, hadde ledet et opprør mot ham. Han evaluerte livet sitt, situasjonen han var i, men var allikevel overbevist om at svaret var hos Gud.

Kanskje du også føler at du ser etter noe annerledes. Kanskje du også kjenner en søken dypt i beinmargen – etter å være eller gjøre noe annerledes, men vet ikke helt hva?

Jeg har latt meg inspirere av et sitat fra St. Katarina av Siena. Hun var en mystiker og kirkelærer på 1400-tallet. Kanskje det også kan inspirere deg?

«Vær den Gud mente du skulle være, og du vil sette fyr på verden!»

- St. Katarina av Siena

Intervju med vernepleier og kunstner Beate Morch Raanes:

I min søken etter å bygge bekjentskap og fellesskap i vår bydel, har jeg igjen vandret ut av menighetskontoret. Denne gangen gikk jeg gjennom Ilas gater til firemannsboligen hvor vernepleier og kunstner Beate Morch Raanes bor.

Beate møter meg i innkjørselen. Hun er kledd i en knallgrønn kjole og matchende sko. Håret hennes er vakkert farget i rødt, oransje og rosa. Hun smiler, og jeg føler meg allerede glad i hennes nærvær.

Beate leder meg forbi sin fargerike hage. «Når jeg flyttet hit bodde det bare menn her i huset», forteller hun, mens vi går forbi. «Hagen så ikke ut som dette før jeg kom.» Vi går gjennom inngangspartiet. «Velkommen til mitt kreative rot», smiler Beate, mens hun inviterer meg inn i en ryddig, fargerik stue full av fløyelsputer og kunst – noen av kunstverkene er dekorasjon i rommet, andre er i ferd med å bli skapt.

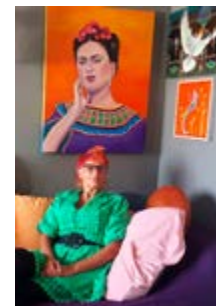

Kunstner og vernepleier Beate Morch Raanes omgir seg med farger overalt hvor hun er, også i hagen utenfor firemannsboligen hun bor i, i Ila.

Inspirert av Frida Kahlo

Det er tre fremstillinger av den meksikanske kunstneren Frida Kahlo i rommet, og jeg bemerker dette. «Frida Kahlo er min inspirator», sier Beate. «Hennes kunst er lys, fargerik og glad. Den kan gjøre folk glade. Men samtidig vet vi at hun hadde mange utfordringer og vanskeligheter i livet sitt. Jeg kjenner meg igjen i Frida Kahlo.»

Beate tar en kort pause før hun reflekterer: «Livet mitt har ikke alltid vært lett. Det er mye trist som har skjedd – som har gjort det utfordrende.» Beate retter seg opp i ryggen og løfter haken. «Men jeg er glad for livet mitt; de gode erfaringene og de mindre gode. De har formet meg til den jeg er.» Hun fortsetter: «I livet er det noen tap, men det handler om å komme opp igjen. Det er det jeg gjør.»

Frida Kahlo er Beates inspirasjonskilde, fordi hun står for det lyse, glade og fargerike og samtidig rommer det som er vanskelig og utfordrende i livet.

«Jeg vil fremstå som en positiv og fargerik person», sier Beate. «Jeg er voldsomt opptatt av at folk skal ha det bra, og jeg bruker meg selv som verktøy – mine klær, mitt hår, mitt smil. Jeg er kjent for det. Det er mange som sier at de blir glad når de ser meg.»

Glimt av Gud

Beate forteller om sitt første glimt av Gud: «Da jeg var i tjueåra, bodde jeg på Lademoen. Folk rundt meg var veldig opptatt av drikking og fest, men jeg ble lei av den livsstilen.» En dag

gikk hun gjennom Lademoparken sammen med sin lille datter, Miriam, og hørte at noen sang. Det var folk fra «Bydelskirken» fra det gamle menighetshuset i Østersundsgate. Beate forteller: «Jeg ba dem om å synge «Amazing Grace», men pastoren avtalte i stedet med meg at vi kunne synge den på søndag, hvis jeg kom til gudstjenesten.»

Jeg kom den påfølgende søndagen og etter hvert ble jeg frelst i denne lille menigheten. Familien min ble forundret når jeg begynte å snakke om Gud», ler Beate. «Men jeg var til og med søndagsskolelærer! Jeg kunne ingenting, men gjennomførte kreative aktiviteter og mye sang.» Hun begynner å synge: «Du er du, og du duger!» (begynnelsen på refrenget til en mye brukt barnesang i kirken, red. anm.) Dessverre måtte menigheten til slutt gi seg – det var ikke mange nok medlemmer.

Vernepleier ved Sommerstua Treffsted

Beate går over til å snakke om sin vei mot utdanning og jobb. Hennes mor var utdannet hjelpepleier og jobbet på Østmarka sykehus. «Da jeg var ung, besøkte jeg mamma der ofte, og hun fortalte meg om forskjellige diagnoser», sier hun, og forteller at dette gjorde henne nysgjerrig på psykisk helse. Hun leste Amalie Skram og Kesitys «Gjøkeredet» og skrev særopgave om psykisk helse innenfor litteratur.

Beate var ferdig utdannet vernepleier i 2007 og angret ikke ett sekund på utdanningen sin. «Det handler veldig mye om respekt for andre», sier hun. «Det passer veldig godt for meg, for jeg er en som prater med alle – ingen stigma eller fordømmelse. Jeg ønsker at alle skal føle seg vel i mitt selskap.»

Beate er ansatt ved Sommerstua Treffsted

i Erling Skakkes gate, som er et kommunalt dagtilbud for voksne med psykisk sykdom i Trondheim. Der trives hun godt, og har også muligheten til å bruke kunst i møte med gjestene.

Kunst i neon og fluoriserende farger

Beate begynte seriøst med maling etter at familien hadde blitt rammet av en tragedie. «Jeg foretrakk å velge sterke og glade farger i kunsten min», forteller hun. «Jeg bruker neon og fluoriserende farger – lilla, oransje, akva, rose, gull og limegrønn.» Kunsten, og den positive responsen hun fikk, hjalp henne i sorgprosessen.

Gjennom årene har det blitt flere utstillinger. «Målet er egentlig ikke å selge kunst, men det har skjedd», sier Beate. «Det jeg brenner for er recovery-tanken (på norsk: tilfriskningsprosessen eller bedringsprosessen, red. anm.), det å finne et mål og at folk kan sleppe til for å være seg selv.»

Ett av Beates malerier, «Recovery-skipet», henger på Sommerstua Treffsted: det er et bilde av et skip, og bak skipet er det store bølger. Foran er det fint vær og sol. Disse to rep-

Beate begynte å male for å bearbeide sorgen etter en tragisk hendelse i familien. Hun håper at bildene hennes også kan bidra til andres tilfriskningsprosess.

resenterer fortiden og fremtiden. De som Beate hjelper står og styrer skipet (det er deres liv). Beate er oppe i masten med kikkert og hjelper til å peke ut veien.

På Ila er det høyt under taket

Beate er ei trondheimsjente fra Lade. Men, for 13 år siden flyttet hun til Ila. «Her vil jeg fortsette å bo», sier hun. «Folk trenger ikke å føle seg så ensomme her. Kanskje kirken kunne være med å bidra til dette? Her er det mer aksept. Du kan være advokat eller bostedsløs, og du blir tatt godt imot.» Når Beate og vennene er på Ila Brainnstasjon og ser en ny person komme inn, så hilser de på vedkommende. Beate nevner også at hun synes det var veldig fint med markedet rundt Ilakirken under årets Iladagan. «Det må dere ha mer av» sier hun.

Under årets Iladagan hadde Beate en utstilling med et stort maleri. «I maleriet er det jeg på sykkelen min», sier Beate. «Jeg sykler forbi Gamle Bybro og Brainnstasjonen, og så forbi Eiffeltårnet, en moské og en kirke (de står like høyt – jeg vil ikke sette den ene over den andre) i en ørken hvor en araber venter for å drikke te sammen med meg, og til slutt havner jeg i en luftballong, og jeg vet ikke hvor ferden skal gå.»

Hva med kirken?

Jeg pleier å avslutte disse intervjuene med å spørre: «Har du noen tanker, råd eller ønsker for Ilen menighet?» Beate svarer: «Det Ilen menighet kan gjøre, er å ha dørene mer vidåpne. For meg har kirken med symboler og ritualer å gjøre, og det mørke alteret og de tunge dørene gjør det vanskelig for meg å føle meg hjemme. Kirken må trekke seg ut av kirkebygget og være oppsøkende. Å bli bedre kjent med frivillige institusjoner og være mer samarbeidende.»

Ei verd kor alle kan vere akkurat den dei er

Han et ikkje kjøt, men kallar seg ikkje vegetarianar. Han trur både på ei guddommeleg kraft og eit liv etter døden, men kallar seg ikkje kristen. Musikar, komponist og produsent Magnus Børmark synest verda gjerne kunne ha vore litt mindre oppstykkja og delt inn i kategoriar.

Bortsett frå håret og øyrepynten er det lite ved Magnus Børmark som minner om stereotypien ein kan ha av ei rockestjerne.

«Gjerne så tidleg som mogleg!» svarer Magnus når vi spør om tidspunkt for møtet vårt i Iladalen. Bortsett frå håret og øyrepynten er det lite ved denne karen som minner om stereotypien ein kan ha av ei rockestjerne der han kjem syklande klokka åtte, morgonfrisk og muskuløs, smilande

og energisk. Då har han allereie sykla frå huset i Gamle Åsvei som han kjøpte saman med kjærasten Ragne for eit par år sidan, og levert sonen Bror på snart to år i barnehagen på Ferista. Kaffe har han sagt høfleg nei takk til, han har med sin eigen te i ein termokopp.

«Alt kjem så mykje lettare til meg om morgonen», forklarar han, «før eg har fylt opp hovudet med mail, rushtrafikk, nyheiter, folk som ikkje likar liva sine og vil ta det ut på andre på subtile vis – alt dette som avgrensar meg utover dagen!»

Rockestjerne som 17-åring

Magnus «slo gjennom» med full kraft som 17-åring, som den ville gitaristen i Gåte, folk-rock-bandet som treffe musikk-Noreg som ein komet i 1999, med den då 13 år gamle Gunnhild Sundli som vokalist. Etter at bandet vart lagt på is i 2006 dreiv Magnus fram bandet «22» saman med Mats Paulsen. Låtane vart skapt grytidleg på morgonen, i kreative morgonøktar dei to bestekompisane hadde i lag, i vekselverknad med frisbee-kasting i Ila-parken. Desse låtane endte i turnear over heile verda i fleire år, før også dette bandet vart lagt på is.

Dei siste åra har Magnus gitt ut eigne låtar på trøndersk. I tillegg har han komponert musikk og lyddesign på oppdrag frå både frie teatergrupper og institusjonsteater, som Trøndelag Teater, Det Norske Teatret, Nationaltheatret og Black Box Teater. I mellomtida har også Gåte blitt vekt til live igjen, og ein EP som skal ut i haust blir spelt inn i desse dagar, i studioet som Magnus disponerer på Angelltrøa.

Musikk som opnar det utilgjengelege, det som er i mørkeret

«Kva er viktig for deg når du skaper musikk?» undrar eg.

«Eg er opptatt av at den som lyttar til musikken skaper sin eigen verkelegheit! Musikken har potensial til å nå fram til plassar i folk kor dei kan oppleve,

erkjenne og fornemme delar av livet sitt som vanlegvis er i mørkeret, det som er vanskeleg å få tak i. Den kan røre ved det som er fullstendig udefinerbart og uforståeleg for hjernen vår.»

Magnus snakkar seg varm, det eine tar det andre, tankerekkene og assosiasjonane flyt fritt: «Kjernen i all god kunst er at den opnar opp romma der ein kan akseptere seg sjølv, og dette går jo igjen i så mange historier, ikkje sant; Harry Potter, Den stygge andungen, Ringenes herre... Star wars!» utbryt han entusiastisk, og held fram: «I alle desse fortellingane tenker protagonisten: «neimen eg? Eg kan jo ikkje vere den utvalde, eg er jo ikkje *«the one!»* Men så er det han eller ho som er «the one!» Mørkeret blir ikkje overvunne av ein større hær, men av ein som ikkje er drive av maktbegjær. Det er alltid hjartet, det mest sårbare, som vinn!»

«Ein får ei superkraft ved å stole på seg sjølv?» undrar eg.

«Ja, ein blir fri!»

Den frigjerande augneblinken i kyrkja

Musikken spelte også ei sentral rolle i Magnus si eiga frigjering, som han koplur til ei hending då han var 17 år. Faren, som gjennom heile barndommen til Magnus hadde slitt med alkoholmisbruk vart funne død etter å ha vore sakna i fleire dagar. Noko opna seg for Magnus i gravferda i kyrkja då låta «Morning Has Broken» av Cat Stevens vart spelt: «Den låta handlar jo ikkje om døden, men for meg treffe den ein nerve der og då. Eg fekk tilgang til så mange kjensler! Eg kunne nærmast gjennomleve ting som hadde skjedd med far min og mor mi lenge før eg vart fødd.»

Etter dette begynte han å erfare verda og seg sjølv på ein ny måte: «Det å kunne oppleve noko heilt utan at det gjekk gjennom hovudet! Altså, i film, i teater, det er mykje tekst, mykje som treff oss i det rasjonelle, i språksenteret, men musikk, det er... altså, eit ord kan være tusen bilete, men musikk er milliardar av bilete som igjen rommar milliardar av ord!»

Søken etter heilskap i ei oppstykkta verd

Denne opplevinga utløyste ei intens periode i livet kor Magnus både fekk sin første kjærast, fann ut at det var viktigare ting i livet enn å gjere det bra på skulen, og slutta å ete kjøt. Men han bedyrar at det kjøtfrie livet aldri har vore politisk motivert: «For meg har dette aldri handla om å synest synd på dyra, om helse eller miljø, sjølv om alt dette jo er fine bi-effektar!» Det han kallar «militante veganarar» har han nemleg ingenting til overs for: «Altså ... når du vil bestemme kva folk skal tru, meine eller ete, då har du ikkje akseptert deg sjølv. Og det er jo dette som propellerer heile verda vår, som har skapt så mykje lidning i så lang tid.»

«At folk ikkje aksepterer seg sjølv?»

«Ja, det skaper ei oppstykkta verd kor vi lagar oss slike konsept heile tida, ein skal gjere det og det, stå opp, gjere sånn, tenke det, snakke om psykisk helse, det er veldig mykje greier du skal gjere då, du skal heile tida *improve yourself!*» seier han på trøndersk-engelsk, og tilføyer: «Men i alt dette er det jo eit underlag av at det er noko grunnleggande gale med deg! Jo meir du prøver å bli betre, jo meir blir det stadfesta at du er ufullkommen. Ta slanking, for eksempel, å vere i ein konstant tilstand av slanking føreset ein grunntanke om at «eg er feit.»

«At ein ikkje er bra nok?»

«Ja!»

Korleis hadde verda sett ut dersom alle berre kunne få vere akkurat slik dei er? undrar Magnus.

Ei lesbisk kvinne i ein mannekropp

Skal ein klare å ta eigarskap over seg sjølv, sin eigen kropp og sitt eige liv, må ein først klare å akseptere den ein er. Vi lever i ein kultur kor det ikkje er plass til feminine gitar og maskuline kvinner utan at det må båssettast eller bli ein heil identitet. Kan det ikkje berre vere greitt å vere akkurat som ein er?» undrar Magnus, og fortel: «Eg hadde ein eks-kjærast som sa: «Magnus, du er jo ei lesbisk kvinne i ein mannekropp, du!» Og då kjende eg at «yes!», det klaffa! For eg har ei veldig feminin grunnstilling! Eg har aldri passa inn i ein mannekultur, eg datt rett utanfor på skulen, eg var jo «kvapsat» og tjukk og hadde innoverbryst.»

Flytting, mobbing og «African envy»

Det var nettopp dette klassekameratane tok tak i då dei plaga Magnus på ungdomsskulen i Oslo. Mora, som hadde vore skild frå faren sidan Magnus var tre år, hadde tatt med seg 13 år gamle Magnus og flytta nedover for å ta doktorgrad, medan faren og storebroren vart verande igjen i Trondheim. Det gjekk ikkje veldig lang tid før Magnus flytta tilbake til Trondheim og livet vart betre igjen. Storebror Daniel var nemleg Magnus sin store helt. Han var halvt afrikansk, «dødskjekk» og god i både sport og musikk – han var alt Magnus drømte om å vere: «Som barn hadde eg eit håp om at far til Daniel hadde lagt igjen nokre genar i mamma som kanskje ein gong kunne kome fram i meg, så eg kunne bli mørkare i huden, god i sport og få sving på hoftene!» humrar han.

Den fem år eldre storebroren Daniel var Magnus sin helt. Han døydde av kreft i 2017, 39 år gamal.

Han kallar det «African envy» - afrikansk misunning. Alle heltane til storebroren var også av afrikansk opphav, og dei vart også Magnus sine heltar.

Då storebroren vart usynleg

I 2017 døde Daniel av ein sjeldant aggressiv kreft-type, berre dryge tre veker etter at sjukdomen vart oppdaga. Han vart berre 39 år gamal. I songen «Usynlig» skildrar Magnus forholdet til storebroren og syng, på trøndersk, om korleis det vart opplevd å ville vere med når Daniel sat på rommet sitt og spelte og skreiv låtar i barndommen på Singsaker.

«Den låta berre kom, eg sat ikkje og tenkte den ut og knadde og knudde! Det begynte med ein kårny parodi på Milli Vanilli, ein av heltane våre frå ungdomstida, ein sånn 90-tals-beat, ikkje sant?» Magnus finn

fram si vokale «beatboks», medan han gjer heftige tromme-bevegelsar uti lufta: «to tata ka tata ko tata ka tata!» - og så berre kom teksten og melodien, og så vart låta slik den skulle bli. Eg grein så eg blødde naseblod då eg hørte på den saman med kjærasten min etterpå.» I det andre verset byr Magnus på ei rett fram og usentimental skildring av døden:

Daniel, du rakk aldri å bli grå
Æ lure sånn på: har du solbrillan på?
Det e sikkert ganske sterkt lys der du e no
Daniel, skriv et brev når du e frem
Det e itj nå stress, ta den tida du treng
Skriv mæ nån ord om kordan det e å kom
hjem

Oppstyking i liv og død

«Kva tenker du sjølv om å «kome heim»? Finst det eit liv etter døden, trur du?» spør eg. «Ja absolutt!» Magnus tar ein slurk av teen. «Men tanken om liv og død er jo også ein måte å stykke opp verkelegheita på. Eg tenker på ein måte at Daniel er her, han har berre blitt usynleg, eg kan ikkje sjå han lenger, kven skal eg sjå på no?»

Han fortel om mange år med åndeleg søken og deltaking på alternativmesser: «Altså, det har vore portalopning og mykje rart innanfor dei forskjellige sjangrane, New Age, det har vore eg og dei 40-50 år gamle damene, det er gjengen min, det!» ler han, men utdjuvar at også dette kan bli ein måte å sette ting i bås på: «Når det blir viktig for folk å vere ein alternativ person,

då forsvinn jo innhaldet i bakgrunnen og dette blir enno ein måte å kategorisere og dele opp ting på. Alt dette strider imot vårt inste vesen, som søker heilskap!»

Kvifor ikkje gjere det enkelt?

«Kor er kristendommen og kyrkja i dette landskapet, for deg?» spør eg. Svaret kjem kontant:

«Kristendommen er berre ein av alle religionane og systema menneska har laga for å hjelpe folk fram til åndeleg erkjenning. Slik eg ser det omfamnar alle desse systema dei same verdiane, erkjenningane, dei søker mot noko større enn mennesket. I vår kultur er det kristendommen som er systemet med den funksjonen. Men eg elsker jo å kunne bruke ... altså, det er jo mange fine bilete, då!»

Når ein blir sett og akseptert for den ein er kan ein akseptere seg sjølv. I dette møtet ligg det ei helande kraft, trur Magnus.

«Tenker du på likningane i Bibelen?»

«Ja, likningar og historier som er for alle, dei er allment tilgjengelege, og det med lys er jo flott! Eg tenker mykje på det å skine sitt lys, det at vi alle skin lyset vårt, og då kan eg ha eit bilete av Jesus som strålar. Men kristendommen som system, alt det der blir jo mykje fattigare enn å oppleve lyset til Jesus!»

Lyset som gir rom for at alle kan skine sitt lys

«Har du opplevd det, lyset til Jesus?»

«Ja, det trur eg! Kristlyset, altså det å klare å sjå folk klart ... det Jesus gjorde, og det eg trur Joralf Jerstad («Snåsamannen», skribenten sin merknad) også gjorde, var jo å verkeleg vere til stades og sjå folk for det dei er. Det trur eg gir grunnlaget for sjølv-heling. Ein har vondt, det er spenningar, traume, det er dårleg sjølvkjensle. Du trur du ikkje er god nok, men så er det nokon som ser deg, som seier at «det er greitt!» Det er jo dette vi var inne på i stad også, denne gjenklagen ein kan kjenne gjennom kunsten. Når du slappar av, då opnar du opp for ditt eige lys. Det indre kloakksystemet reinsar seg sjølv når du kjem til ditt fulle uttrykk.»

Eg er det at eg er

Magnus tar ein pause, tenker litt, blir stille. Elva renn forbi slik den alltid har runne her gjennom Iladalen.

«Altså ...» begynner han, «då treng ein ikkje å bekrefte seg sjølv med noko anna enn: «eg er!» Han pustar. Gjentar. Saktare. «Eg er». «Er det at eg er!» Tempoet går opp igjen: «Då er eg den evig utfaldande rosa kor det heile tida kjem nye blad vaksande ut.» Han underbygger biletet med ei utfaldande rørsle med begge hendene ut ifrå kroppen.

«Eg kan ikkje kontrollere korleis livet skal gå, kven som skal døy, kven som skadar seg, men eg kan finne gleda i å oppdage kva form det tar, for uansett er det mitt liv, det er mitt lys!»

Vårt indre vesen søker heilskap, meiner Magnus, og til og med oppstykinga i liv og død strider for han mot heilskapen vi er ein del av.

Les om hvordan du melder på til dåp hos oss på:
kirken.no/ilen

ROM FOR
BEGYNNELSE
Rom for deg

DEN NORSKE KIRKE
Les mer om dåp på kirken.no/dåp

Landeveiens blondebånd

Om hundekjeks
Anthriscus sylvestris

Tekst og foto:
Trond Arnesen
(ILU, NTNU)

Hundekjeks i regn

Tittel og undertittel i dagens tekst kan synes sjølmotsigende. Hvordan kan en plante som på norsk heter noe så traurig som hundekjeks, liknes med et blondebånd? Det kommer an på øynene som ser.

I våre dager er hundekjeks ofte en dominerende plante langs veikanter og i villeng. Den begynner gjerne å blomstre nokså tidlig i juni; på den tid livet for fullt vender tilbake i skog og eng. På vandring langs landsens veier en solfylt dag tidlig på sommeren, er kanskje sinn og kropp rett stemt for å oppleve det frodige sløret med kvite hundekjeksblomster som et blondebånd?

Navnet skjømmer ingen?

Det norske navnet hundekjeks er nokså nedsettende. Det er kanskje enda tydeligere i navn som østnorsk bikkjekjeks, vestnorsk bikkjekarv eller trøndersk hoinnkarve og hoinnsleik. På engelsk heter den cow parsley (kupertille). Forstavelser som

ku-, hund- eller bikkje- viser nok her til en karve- eller en persilleliknende plante som ikke er stort verdt for folk. Med sine høye, grove stengler er hundekjeks heller ikke noen god beiteplante og hundene har slett ikke hatt noen forkjærlighet for arten. Den er nært beslekta med hagekjørvel, men smaken er ikke særlig interessant. Svakt giftig er den også. Men blondene, da? På engelsk blir arten ofte kalt Queen Anne's Lace, altså dronning Annes blonder! Det samme navnet brukes på liknende arter i skjermplantefamilien, bl.a. vill gulrot.

Nyttevekster med gift i familien

Skjermplanter er ofte nokså like, med store blomsterskjermer med mange små, gjerne kvite blomster. Familien inneholder

mange nytteplanter. Kjørvel, karve, gulrot og persille er allerede nevnt. Andre eksempler er koriander, fennikel, anis, dill, kvann, selleri, løpstikke ... og skvallerkål, "ugraset" som er utmerka i suppa. Her er det altså både krydder, blad- og rotgrønnsaker, men de svært giftige artene giftkjeks og selsnepe hører også heime blant skjermplantene. Man bør kjenne artene godt når man bruker viltvoksende skjermplanter. Sjøl om hundekjeks av og til ble spist, hører den altså ikke til nytteplantene. Men den ble noen ganger brukt som værvarese; når hunder spiste den varsla det regn. Og frømodninga varsla at det var på tide å slå graset, forteller Ove Arbo Høeg i boka Planter og tradisjon (1976).

Om gjengroing og kjærlighet

Hundekjeks liker seg godt der det er bra med næring. Det latinske andreleddet sylvestris viser til at den trivs i skogen, men da er det nok helst i lysninger. Store forekomster er gjerne tegn på begynnende gjengroing slik vi ofte kan se i dag. I ei godt skjøtta graseng vil den vanligvis ikke dominere. Så store planter trives sjelden med slått. Under gamle tiders slåtteregime høsta bøndene veikantene og stubben var kort. Dagens kantslått er mindre hyppig og gir høyere stubb og hundekjeks overlever lettere. Der i veikanten får den både rikelig med næring og mye lys og danner så tidligsommerens blondebånd. Poet Bob Dylan synger i You're gonna make me lonesome when you go (fra albumet Blood on the Tracks, 1974) om "*Flowers on the hillside bloomin' crazy*" og vever rødkløver og hundekjeks sammen med bildet av den elskede: "*Purple clover, Queen Anne Lace, / Crimson hair across your face ...*". Dette ser ut til å dreie seg om ei blomsterrik, trøndersk eng i god, kjærlig hevd ...

Det vil bli så langsomt når du fær

Bob Dylan (utdrag, gjendikting v/ Trond Arnesen)

No kom kjærleik te mi dør,
har aldri vært så nær mæ før,
aldri vært så enkel og så svær.
Alt for læng æ skaut som blind,
har du tapt, så e det vær' å vinn'.
Det vil bli så langsomt når du fær.

Floran oppi bakken blomstre toilling,
hør gresshoppa song att og fram på rim.
Sjå elva kor a sig i rolig roilling.
Æ kan bli med dæ forevig
og aldri merk det går ei tim'.

Raude kløver, hundkjeksslør,
krøllan mot ditt kinn som før,
æ vil mesta grin, e du itj nær.
Husk itj ka æ toilla med,
kanskje e du alt for gre'.
Det vil bli så langsomt når du fær.

gre'= dialekt for grei, Øvre Gauldal

Lille Olav lukter på hundekjeks i Fagerlia

En kirke som aktivt ønsker å hindre menneskehandel

Thailand, smilets land, er også blitt kjent for sin mørke side: Ulike former for menneskehandel, inkludert barneprostitusjon. Hvert år er over 60 000 barn offer for sex-industrien i landet. Dette ønsker ikke Den evangelisk-lutherske kirke i Thailand (ELCT) å sitte stille og se på.

Jobb i stedet for skole

La Fo (ikke hennes rette navn) være et eksempel på hva som ofte skjer med ungdom fra fattige hjem. Fo drømte om å studere videre etter ungdomskolen, men foreldrene ville ikke gi henne lov. De forlangte at hun skulle begynne å jobbe – for å hjelpe familien økonomisk. Moren hadde til og med skaffet henne arbeid, ikke på landsbygda der de bodde, men i Bangkok. Der kjente foreldrene noen som kunne gi henne jobb på en av de mange bensinstasjonene i byen. Hun skulle stå ved pumpa og fylle bensin.

Bekymring

Da misjonær Anne Storstein Haug fikk høre om Fo, ble hun veldig bekymret. En ung jente som kommer flyttende fra en liten landsby til en millionby, vil snart oppdage at pengene hun tjener ved bensinpumpene, ikke strekker til når hun skal sende en god slump penger hjem til foreldrene hver måned. En søt jente som Fo vil lett treffe noen som tilbyr «en bedre jobb», der hun kan tjene det dobbelte eller tredobbelte. Det høres jo forlokkende ut, men en slik jobb innebærer gjerne at en må prostituere seg.

Presten våget ikke blande seg inn

Anne tok straks kontakt med presten der Fo bodde og ba ham snakke med familien til Fo. Kirkens diakoniavdeling ville gi Fo stipend, så sant familien ville gi henne tillatelse til å fortsette skolegangen. Men presten våget ikke gjøre noe. Han mente dette var noe familien måtte finne ut av selv. Dessuten kunne han selv få problemer om han blandet seg inn. Så gikk det som Anne fryktet. I dag jobber Fo som prostituert.

Nytt prosjekt

Historien om Fo og mange liknende fortellinger gjorde at kirkens diakoniavdeling bestemte seg for å jobbe mer med hele familier. Dermed startet de et nytt prosjekt som de kaller «Sterke og trygge familier». Ønsket er at alle arbeidere i ELCT skal engasjere seg i lokalsamfunnet, støtte og veilede familier, oppmuntre til – og gi økonomisk støtte til – utdanning, og ikke minst våge å si fra når barns rettigheter blir brutt.

I høst arrangerte prosjektet kurs i Nan i Nord-Thailand, et område der befolkningen er ekstra utsatt for menneskehandel. De lokale myndighetene lånte ut lokaler. Ja, den lokale ordføreren deltok til og med på kurset. Deltakere ellers var biskop, lærere på presteskolen, kirkeansatte og menighetsmedlemmer. Temaene på kurset var menneskerettigheter og menneskeverd, typiske mønstre i – og forebygging av – menneskehandel. Opprinnelig skulle dette kurset vært holdt for over to år siden, men pandemien hindret det. Nå planlegges flere slike kurs.

Disse kursene er veldig viktige, for det er mye lettere å hindre barn fra å havne i sex-industrien enn det er å hente dem ut der ifra.

Illustrasjonsfoto/Tor Helge Brandsæter

Gjennom menighetens misjonsprosjekt bidrar Ilen menighet til å støtte kurs for kirkeansatte og andre for å forebygge barneprostitusjon og menneskehandel i Thailand.

Møt kandidatene til Ilen menighetsråd!

På valgdagen, mandag 11. september kan du være med på å velge representanter til nytt menighetsråd i Ilen, i tillegg til representanter for bispedømmerrådet og Kirkemøtet. Her får du vite mer om kandidatene til Ilen menighetsråd og hva de ønsker for menigheten vår. For mer informasjon om kirkevalget gå inn på www.kirken.no og klikk på «Kirkevalget 2023». Godt valg!

Navn	Bakgrunn	Hvorfor stille til valg
Pål Berg, født 1974		
	Gift og to barn, utdannet lærer og økonom. Har blant annet vært med å starte KFUK-KFUM Svalbard Folkehøgskole og ledet Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag i Oslo.	Jeg ønsker å bidra i Ilen menighet og i menighetens aktivitet i Ila. Spesielt er jeg opptatt av arbeidet for barn og ungdom, hvor jeg tror at menigheten har en veldig viktig jobb å gjøre. Jeg håper flere kan være med i det kristne fellesskapet, med omsorg for hverandre.
Anne Guttormsen Vinsnes, født 1952		
	Pensjonist og professor emerita ved NTNU. Relevant frivillig arbeid: Styreleder og styremedlem i Kirkens Bymisjon, Trondheim (2013-21); Nestleder i Landsforbundet for offentlige pensjonister, Trondheim (aktivt).	Jeg er opptatt av eksistensielle spørsmål som tro, tvil, menneskeverd, menneskerett osv, og midt i alt dette, Guds enorme og uforståelige kjærlighet til oss ALLE. Jeg tror at Gud ønsker at folket og kirken forenes i et livgivende og grensesprengende samarbeid, for å imøtekomme menneskers lengsler og behov. Jeg vil gjerne bidra.
Gunnar Gangstø, født 1967		
	Siv.ing elektronikk. Jobber nå i Kirkelig fellesråd avd. Bygg og Eiendom. Har vært med som frivillig i Ilen menighet siden 2019, og også tidligere jobbet der som kirketjener og menighetsforvalter.	Jeg ønsker å bidra til et levende og inkluderende fellesskap med Jesus som læremester i tilgivelse og nestekjærlighet. For meg er kjennetegnet på et slikt fellesskap stort og varmt frivillig engasjement for å ta vare på hverandre og formidle evangeliet. Jeg tror det er mulig.

Janne Lea Maliks, født 1970

Firebarnsmor, gift, hjemmeverende og omsorgsarbeider. Cand. mag med fagene sosialantropologi, sosiologi og litteratur, lektor i samfunnsfag. Bred erfaring fra styrer og råd innen frivillighets-, idretts- og skolesammenheng.

Min familie har tilhørt Ilen menighet i seksten år, to av barna er døpt her og alle fire er konfirmert her. For meg er kirken et rom både for tilhørighet, tro og åndelighet. Jeg ønsker gjennom mitt bidrag å gi tilbake til fellesskapet og videreføre det gode arbeidet i menigheten. Inkludering og åpenhet står mitt hjerte nær.

Kjetil Bye, født 1966

Tidligere helsearbeider og lærer, nå miljøarbeider i Kirkens Bymisjon. Har sittet i menighetsrådet i Ila siden 2019, to år som leder og to år som KfiT-representant. Har også vært styreleder i Ila Frivilligsentral siden 2019. Skriver i sosiale medier under «Kirke-Kjetil».

Jeg ønsker en bærekraftig og effektiv kirke. For eksempel ved å digitalisere menighetsbladet og samlokalisere staben med Sverresborg. Ila er et fyrtårn blant inkluderende små samfunn. Derfor bør kirka her sette mål om å bli enda mer inkluderende og satse mye mer på diakoni.

Jørgen Bosoni, født 1962

Språkvitar/-forskar, leksikonforfatter og sivilingeniør. Bakgrunn frå Trondheim kristelege studentlag, Trondheim kristelege studentforbund, Den norske Tibet-komité, Nidaros domkyrkjes sokneråd og Byåsen sokneråd.

Eg er oppteken av dyrevern og vegetarianisme på kristent grunnlag. Eg er engasjert i det lokale ukrainske samfunnet (m.a. som medskipar av den einaste ukrainsk-ortodokse forsamlinga i Noreg, som held gudsteneste i Ila kyrkje). Eg er elles interessert i dyreteologi, i økumenisk samarbeid mellom kyrkjesamfunna, og i jødedom og jødisk kultur.

Stefan Kvinnesland, født 1969

Lektor på NTNU og utenlandslektor ved Universitetet i Münster. Prosjektarbeider for norsk litteratur og kunst i Tyskland. Frivillighetsarbeid ved Ila frivillighetssentral og Jernbanemisjonen i Münster.

Jeg har engasjert meg i lokalkulturen i Ila i mange år, og ønsker med dette å bidra ytterligere til fellesskapet. For meg er kirken et sted der menneskene er, på tvers av ulike åndsretninger. Er selv økumenisk, men ønsker å være brobygger mellom alle trosretninger, ateismen inkludert.

Ilen kirkes barnekor – sangglede i kirkerommet

Korsang i kirkerommet kan gi mye glede. Barnekoret i Ilen kirke har allerede vært viktig for mange barn. Med egen logo og t-skjorter til opptredener kan koret vokse enda mer og skape sangglede for enda flere!

Det er mange aktiviteter for barn i Ilen menighet, og en av dem tar plass hver tirsdag. Da åpnes dørene i Ilen kirke og rommet fylles av sangglade barn som skal på øvelse. I vinter startet Esther her hos oss i Ilen som menighetspedagog. En av hennes oppgaver er å ta vare på og utvikle barnekoret vårt, og vi er så heldige at Esther er utdannet

Esther Torsvik Gieselmann er den nye menighetspedagogen i Ilen, som skal jobbe med blant annet Ilen kirkes barnekor.

Med en sånn start kan det jo bare bli bra!

Kunne du tenke deg å være med i Ilen barnekor, men lurer litt på hva en gjør på kor og hvem Esther er? Her kommer «fire kjappe» om Ilen barnekor og Esther!

Hva betyr musikk for deg, og hvorfor liker du å jobbe med kor?

Da jeg var fem år gammel begynte jeg i barnekoret i hjembygda mi. Etter det har jeg vært med i voksne blandakor, noen Ten-Sing-grupper og flere studentkor. Nå har det blitt så mange gode erfaringer og langvarige vennskap gjennom kor at jeg nok må være med og synge et sted resten av livet mitt. Det barnekoret i hjembygda mi ga meg er en livsvarig glede ved å synge i kor og drive med musikk, og det hjalp meg nok også i valget om å studere musikkvitenskap. Gleden som korsang gir meg unner jeg alle, helt fra de er små!

Hva vil du at Ilen Barnekor skal være for barna?

Å drive Ilen kirkes barnekor innebærer et stort ansvar. Koret hjelper barna med å finne sine sangstemmer og glede ved musikk, samtidig som det åpner dørene inn til kirka og menigheten vår. For meg er det viktig at alle barn får et trygt forhold til å synge, uten at det alltid må handle om hvem som er flinkest eller synger penest. Gjennom kor bygger man relasjoner på en helt egen måte, nettopp ved å synge sammen og skape musikk i trygge omgivelser.

Vi øver oss på å stå foran andre og fremføre, vi lærer verdier i tekster som «Håp i en dråpe vann» og bygger selvillit gjennom tekster som «Jeg er fantastisk, ja jeg er helt spesiell». Barnekoret skal være et trygt sted for barna, hvor de kan bli kjent med andre barn, kirka og seg selv.

Barnekoret har fått egen logo laget av Frode Nilsen, trykket på nye flotte t-skjorter. Kan du fortelle oss litt om tanken bak dette arbeidet?

For å bygge opp korets identitet startet jeg og Frode Nilsen prosessen med å lage en logo i vår. Etter et par idémøter landet vi på noe som viser hva som er viktig for koret og hvor vi hører til. Fargesprakende

Barnekoret i Ilen kirke har fått en splitter ny logo, tegnet av Frode Nilsen, som viser fargesprakende og hoppende glade barn med kartet over Ila i seg, foran kjente bygninger i bydelen vår!

og hoppende glade barn med kartet over Ila i seg, foran kjente bygninger på stedet, ble akkurat det vi lette etter. Frode Nilsen har gjort en fantastisk jobb med å tegne logoen, i tillegg til å hjelpe til med bestillingen av egne t-skjorter til koret med logoen på. Ett av barna spurte meg hvorfor fargen på t-skjortene ble akkurat grønn. Svaret er både at få andre kor i området bruker grønn, at fargen er litt kjønnsnøytral og selvfølgelig at det er min personlige favorittfarge som symboliserer vekst og liv. T-skjortene ble for første gang brukt under Iladagan i starten av sommeren og falt fort i smak hos barna!

Hvem kan være med i Ilen barnekor?

Ilen kirkes barnekor tar alltid imot nye sangere og vi håper å bli flere i løpet av høsten. Aldersgruppa i koret er 5-10 år, og er dere i tvil er det bare å ta kontakt. Alle er hjertelig velkomne! I høst øver koret hver tirsdag fra klokka 16:30 til 17:30, og første tirsdag i måneden er det også kirketirsdag med middagsservering til familiene etter øvelsen. Vi deltar på noen familiegudstjenester, i tillegg til «Vi synger julen inn» i desember.

Vi ønsker hjertelig velkommen i høst til både gamle og nye korister, i tillegg til publikum og støttespillere!

Svar på rebus: du er verdifull!

Aktivitet: Bilderebus - klarer du å finne løsningen?

Noen kommer og noen går...

Ny Menighetsarbeider

Esther Torsvik Gieselmann (bildet) startet i 60 % stilling som menighetsarbeider den 1. februar i år. Hun har hovedansvaret for barnearbeidet i menigheten, noe som inkluderer både barnekor, babysang og småbarnstrall m.m.

Esther er en livlig, allsidig og musikalsk dame på 26 år, som opprinnelig kommer fra Saltenområdet i Nordland, men har nå bodd i Trondheim

siden 2016. Hun er utdannet lektor i musikk med en mastergrad i musikkvitenskap, og har en plan om å ta kristendomsfag på menighetsfakultetet og VID i høst.

Ny daglig leder

Olav Granheim (bildet) startet i 100 % stilling som daglig leder den 1. mars i år. Han deler stillingen med Sverresborg menighet, og vil få hovedansvar for økonomi og personal (unntatt prestene), og vil samarbeide tett med menighetsrådet om drift og strategi knyttet til menighetene.

Olav er 57 år, kommer fra Byåsen, og har nettopp flyttet tilbake til byen etter å ha bodd på Oppdal i 27 år. Han har utdanning fra BI, og har jobbet mye med salg/markedsføring, blant annet på Britannia Hotel.

Han har også vært leder for IMI Stølen og Aktiv Eiendomsmegling på Oppdal.

Kirketjener Jan Arne

har jobbet i 25 % stilling i Ilen menighet, og søker nå nye muligheter og drømmer innen for et område han trives veldig med, nemlig musikken.

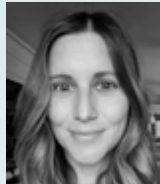
Diakon Martha

som har hatt delt stilling med Sverresborg menighet, har bestemt seg for å flytte sørover i landet, og slutter hos oss i høst.

Menighetspedagog Mari

som også har hatt delt stilling med Sverresborg, og hovedansvar for konfirmanter, flytter også ut av byen nå i høst.

Vi takker alle tre for super innsats i menigheten, og ønsker dem lykke til med nye utfordringer!

Hva skjer?

SEPTEMBER

07.09 – Torsdagstreff

(kl. 11:00) Ilen menighetshus

10.09 – Småbarnstrall

(kl. 13:00) Ilen kirke, etter familiegudstjenesten

12.09 – Bibel og bønn

(kl. 11:00) i kirkekjelleren

20.09 – Oppstart Ungdomslederkurs (ULK)

(kl. 16:00) Byåsen kirke, Påmelding til Mari på mm587@kirken.no

23.09 – Retreat og kristen meditasjon

(kl. 11:00-15:00) Ilen kirke

26.09 – Bibel og bønn

(kl. 11:00) i kirkekjelleren

29.09 – Matutdeling

ved Ilen menighetshus

OKTOBER

01.10 – Småbarnstrall

(kl. 13:00) i Ilen kirke, etter familiegudstjenesten

03.10 – Bibel og bønn

(kl. 11:00) i kirkekjelleren

03.10 – Kirketirsdag med middagsservering

(kl. 17:30) i kirkekjelleren

05.10 – Torsdagstreff

(kl. 11:00) Ilen Menighetshus

17.10 – Bibel og bønn

(kl. 11:00) i kirkekjelleren

27.10 – Matutdeling

ved Ilen Menighetshus

29.10 – Allsangkveld

(kl. 18:00) Ilen kirke. Nina Sætherhaug leder allsangen med favoritter fra salmeboken.

NOVEMBER

01.11–05.11 – Orgelfest i Trondheim

Alle byens kirkemusikere er involvert. Se program på orgelfest.no. Det blir konsert i Ilen kirke fredag 3. november.

02.11 – Torsdagstreff

(kl. 11:00) Ilen Menighetshus

07.11 – Kirketirsdag med middagsservering

(kl. 17:30) i kirkekjelleren

12.11 – Småbarnstrall

(kl. 13:00) i Ilen kirke etter familiegudstjenesten

14.11 – Bibel og bønn
(kl. 11:00) i kirkekjelleren

18.11 – Retreat og kristen meditasjon

(kl. 11:00-15:00) Ilen kirke

24.11 – Matutdeling
ved Ilen Menighetshus

25.11 – Julemesse

(kl. 11:00-16:00) Menigheten samarbeider med Frivilligsentralen og den lokale befolkningen om å holde et godt, gammeldags julemarked.

28.11 – Bibel og bønn

(kl. 11:00) i kirkekjelleren

DESEMBER

05.12 – Kirketirsdag med middagsservering

(kl. 17:30) i kirkekjelleren

10.12 – Julegrantening med appell og gang rundt juletreet

(kl. 15:00) i Ila parken. Etterpå arrangerer

menigheten og Frivilligsentralen juleverksted i Ilen menighetshus

15.12 – Matutdeling
ved Ilen Menighetshus

16.12 – Svensk Luciafeiring

(kl. 16:00) i Ilen kirke. Felles arrangement mellom Svenska kyrkan og Ilen menighet med Luciatog, pepperkaker, lussekatter og sang av kor fra Östersund.

JANUAR

10.01 – Juletreffest

(kl. 17:00) Ilen Menighetshus. Servering, julespill, gang rundt juletreet og besøk av julenissen.

Arr: Ilen menighet og Ila

frivilligsentral.

27.01 – Retreat og kristen meditasjon

(kl. 11:00-15:00)

Ilen kirke

Mer om de faste aktivitetene

BIBEL OG BØNN

Har du lyst til å ta en kopp kaffe, diskutere Bibelen sammen med andre og be i fellesskap? Ta med Bibelen din og bli med! Samlingene er i kirkekjelleren tirsdager fra kl. 11:00 til kl. 12:00 (se datoer i kalenderen over). Har du spørsmål? Ta kontakt med Bjørg Sand på tlf. 917 99 001.

ÅPEN KIRKE

Hver tirsdag (unntatt i desember) mellom kl. 13:30 og 15:30 åpnes dørene til Ilen kirke. Velkommen inn i kirkerommet for å finne ro og fred. Du kan tenne et lys, be eller bare sitte i stillhet. På allehelgensdag er det også åpen kirke ved Stavne kapell.

TORS DAGSTREFF

Første torsdag i måneden mellom kl. 11:00 og 13:00 i menighetshuset (se kalender). Det blir allsang, andakt, servering, loddtrekning og ulike tema fra gang til gang. I september vil det være misjonsperspektiv, der Øyvind Ullan Eriksen informerer og viser bilder fra NMS sitt arbeid i Libanon.

BARNEKORET

Hver tirsdag mellom kl. 16:30 og 17:30 er alle barn mellom fem og ti år velkomne til barnekorøvelse i Ilen kirke. Den første tirsdagen i måneden er også kirketirsdag med middagsservering til familiene etter øvelsen. Koret synger på noen av menighetens arrangementer.

BABYSANG

Foreldre med barn i alderen 0-1 år er velkomne til en trivelig sangstund i Ilen kirke hver fredag kl. 12:00 – 12:30. Kaffeservering.

SMÅBARNSTRALL

Vi ønsker foreldre med barn i alderen 1-3 år velkomne til å delta klokka 13:00 etter familiegudstjenester i Ilen kirke.

MATUTDELING

Menigheten og frivilligsentralen samarbeider med Matsentralen i Trondheim, og én gang i måneden deles mat ut til beboere i Ila og Trolla, som trenger litt hjelp til å få matbudsjettet til å gå opp. Sammen gir vi mennesker, miljø og mat en ny sjanse! Gi oss beskjed senest dagen før utdelingen (se datoer i kalenderen). Kontakt diakon Martha for nærmere avtale (vi har taushetsplikt).

RETREAT OG KRISTEN MEDITASJON

Ilen menighet tilbyr, i samarbeid med Retreat i Nidaros, retreatdager og kristen meditasjon. «Ved elvebredden» er en lørdag preget av stillhet og kristen meditasjon. Se kalenderen for tidspunkt. Kontakt gjerne prostiprest Hilde-Anette Løvenskiold Grüner på tlf. 948 46 011 for mer informasjon.

KRYBBA

Krybba er et tilbud til alle ungdommer i Ilen og Sverresborg, hvor man samles annenhver onsdag kl. 19:00 på Sverresborg kirkesenter. Samlingene har forskjellige aktiviteter for ungdom fra konfirmasjonsalder og langt opp i 20-årene. Ofte avsluttes det med en kors-samling i menighetssalen.

Velkommen til kirken, høst 2023

SEPTEMBER

Søndag 4. september (13. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl. 11
Familiegudstjeneste med «Fireårsbok» v/ Almaas

Søndag 10. sept (15. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl.11
Familiegudstjeneste v/ Almaas

Søndag 17. sept (Jubileumsgudstjeneste) Fjellseter kapell kl. 11:15
Feiring av kapellets 90-års-dag v/ Biskop emeritus Tor Singsaas

Søndag 17. sept (16. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl.18
Kveldsmesse v/ Almaas

OKTOBER

Søndag 1. okt (18. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl.11
Familiegudstjeneste v/ Almaas

Søndag 8. okt (19. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl.11
Høymesse v/ prostiprest Esbjørn Hummelgård

Søndag 15. okt (20. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl.18
Kveldsmesse v/ Almaas

NOVEMBER

Søndag 5. nov (Allehelgensdag), Ilen kirke kl. 11
Høymesse/minnegudstjeneste v/ Almaas

Søndag 12. nov (24. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl.11
Familiegudstjeneste v/ Almaas

Søndag 19. nov (25. søndag i treenighetstiden), Ilen kirke kl.18
Kveldsmesse v/ Almaas

DESEMBER

Søndag 3. des (1. søndag i adventstiden), Ilen kirke kl.11
Fellesgudstjeneste med Svenska Kyrkan v/ komminister Katarina Bäckelin og Almaas

Søndag 10. des (2. søndag i adventstiden), Ilen kirke kl.18
Lysmesse med årets konfirmanter v/ Almaas

Lørdag 16. des (Luciafeiring), Ilen kirke kl.16
Fellesfeiring med Svenska Kyrkan v/ komminister Katarina Bäckelin og Almaas, med koret fra Jämtlands musikkgyrmas i Östersund

Søndag 17. des (3. søndag i adventstiden), Ilen kirke kl.18
Vi synger julen inn gudstjeneste v/ Almaas, med David Scott Hamnes, menighetens barnekor og lokale musikere

Søndag 24. des (Julaften), Ilen kirke kl.15
Julaftensgudstjeneste v/ Almaas

Tirsdag 26. des (2. juledag), Trolle Idrettshus kl.11
Gudstjeneste v/ Almaas

JANUAR 2024

Søndag 7. jan (Kristi åpenbaringstid), Ilen kirke kl.11
Høymesse v/ Almaas

Søndag 14. jan (2. søndag i åpenbaringstiden), Ilen kirke kl.11
Familiegudstjeneste v/ Almaas

Søndag 21. jan (3. søndag i åpenbaringstiden), Metodistkirken kl.11
Fellesgudstjeneste ved Bønneuke v/ meto-distprest Christina Thaarup og Almaas

FEBRUAR

Søndag 4. feb (Kristi forklarelsesdag), Ilen kirke kl.11
Høymesse v/ Almaas

Søndag 11. feb (Fastelavenssøndag), Ilen kirke kl.11
Familiegudstjeneste v/ Almaas

Onsdag 14. feb (Askeonsdag), Havstein kirke kl.19
Fellesgudstjeneste for Byåsen, Ilen og Sverresborg v/ Almaas

Søndag 18. feb (1. søndag i fastetiden), Ilen kirke kl.18
Kveldsmesse v/ Almaas

Svenska kyrkan

Nesten hver 4. søndag i måneden feirer Svenska kyrkan i Trondheim gudstjeneste i Ilen kirke kl. 11.

<https://www.svenskakyrkan.se/norge/trondheim>

17. september kl. 11.15 feirer vi at Fjellseter kapell har blitt 90 år!

Ideen om kapellet kom fra speiderlederen Liska Michelet så tidlig som i 1911, forteller Ole Andreas Møllerløyken, tidligere sokneprest i Ilen menighet. Tanken var å nå ut til sportsungdommen og friluftsfolket med Guds ord og samtidig anerkjenne friluftslivets og naturens egenverdi.

Ekstra spesielt er det å tenke på tilstrømmingen til gudstjenestene i kapellet under krigen, da kapellet opplevdes som et trygt og fritt samlingssted, sier Ole, som vil fortelle mer om kapellets historie under jubileumsgudstjenesten, hvor også biskop emeritus Tor Singsaas deltar.

I fjellseter kapell er det gudstjeneste tilnærmet hver søndag. Tidspunktet, kl. 11.15, korresponderer med busen til Skistua.

www.fjellseterkapellet.no

Velkommen!

Foto: Unni Skoglund

Gud holder alt i sine hender!

Vår lille bydel i Trondheim er kanskje ikke særlig berørt av verdens opprør. Men det ondes problem er alltid med oss, og å sette ord på det er å kjenne at vi lever på vilkår; ingenting kan tas for gitt.

Tekst og foto: David Scott Hammes

Teksten i salme nr 106 handler om åpenbaringstiden, om Kristusbarnet (det krybbefødte) og veien som han åpnet for menneskeheten til himmelen. Allmenn lyrikk som ble tatt inn i katolsk salmebok *Lov Herren* i 2000 har også inspirert vår salmebokredaksjon til å utvide forståelsen for hva en salme er. Salmen hjelper oss å bedre forstå oss selv og vår tid.

Modernisme i salmeboken

Arnold Eidslottts diktning, som Gunvor Hofmos, baserer sitt poetiske grunnlag på kristen grunnforståelse. Eidslottts modernisme tar inn uvante ord som kan knyttes til tradisjonelle filosofiske forståelser om verden og våre kår. Han har et bredt formregister som bruker bibelspråk og historiske henblikk. Eidslottts store og små motiver kommer fra historien og fra det allment menneskelige. Det er altså lite som er særnorsk, og om man finner noe som ligner norsk kultur, er det alminneliggjort, slik at også andre kan kjenne seg igjen i det. Hans dikt berører

kunnskap om verdens nød, satt opp mot vissheten om at Gud har en mening med det hele, som ikke er mulig å forutse, og som heller ikke er forhåndsbestemt. Forståelse er et mål i seg selv, om det enn er uopnåelig, da de store filosofiske spørsmål aldri kan besvares fullt ut. Det er veien gjennom diktning som er målet for Eidslott, og «Hellig er Herrens vei» (vers 5).

Intensitet og undring

Det skjer en poetisk forvandling i alle Eidslottts dikt, og han kan antydningens kunst. Intensiteten låner ordene gyldighet; «Herren har alt i hånden» (vers 3). Enkelte uttrykk går igjen, ofte hentet fra antikken eller fra andre historiske skildringer. «De vises stein» i vers 3 er en alkymistisk gjenstand som har evne til å forvandle uedle metaller til gull (se N13:176 «Å løft ham sakte ned», som jeg skrev om våren 2019). Det kan tolkes ulikt. Det er en mulig henvisning til menneskehetens grådighet og makelighet. Men vi er egentlig maktesløse. Inkarnasjonsnatten i

I salme 106 synger vi at «Herren har alt i hånden». Gud er til stede i alt liv, også fuglens, selv når verden omkring er kaos. Pablito Zago står bak dette kunstverket fra 2018, som heter «Bird in chaos».

vers 4 viser til Johannesevangeliet: Gud, Ordet og den krybbefødte er ett.

Mindre klart er vers 5: hvem fører ordet her? Er det Gud som taler til dikteren, dikteren som taler til oss, eller begge deler? Melodien til denne teksten er skrevet av Trond Kverno i 1993. Med sitt smale omfang og dur/mollterssprang skaper den en meditativ stemning som trekker frem tekstens undring og gjør den lett å synge. Salmen kan synges eller leses gjennom hele året, og når vi gjør det, viser vi veien til oss selv, bort fra det menneskesentret, fordi vi er avhengig av Gud.

Salmen tar oss ut av lille Ila og inn i en uendelighet som bare Kristus kan begripe fullt ut.

N13:106 Alt du har gitt oss, Herre

1 Alt har du gitt oss, Herre, livet er i din hånd.

Kjærlighet er ditt vesen, lys og forklart ånd.

2 Barnet, det krybbefødte, gav du oss - og ditt ord,

nåden og kjærligheten over ditt alterbord.

3 Menneskebarnet leter etter de vises sten.

Herren har alt i hånden, Herren vår Gud er én.

4 Hellige natt som gav oss Gud og hans kjærlighet,

Ordet, det krybbefødte, Ordet fra evighet.

5 Sjel, du er funnet verdig, himlen har åpnet seg.

Hellige natt på jorden! Hellig er Herrens vei!

Offer og gaver

Offer innsamlet første halvår 2023

Innsamlet ved	Formål	Sum
15 gudstjenester	Menighetens arbeid	kr 30 953
2 gudstjenester	Fjellseter kapell	kr 3 595
1 gudstjeneste	Kirkens Nødhjelp	kr 2 758
1 gudstjeneste	Kirkens Nødhjelp Ukraina	kr 2 669
1 gudstjeneste	Kirkens SOS	kr 2 807
1 arrangement	Fasteaksjonen 2023	kr 15 828
	Totalt	kr 58 610

Menighetens misjonsprosjekt i Thailand

Innsamlet ved	Sum
Salg av lys	kr 2 060
Åresalg misjonssamling	kr 5 070
Offer ved gudstjeneste	kr 2 758
Totalt	kr 9 888

Anonyme enkeltgaver

Formål	Sum
Misjonsarbeid	kr 20 000
Barne- og ungdomsarbeid	kr 20 000
Menighetsarbeid generelt	kr 6 000
Diverse	kr 1 139
Totalt	kr 47 139

Hjertelig takk til alle som har bidratt til at vi kan gjennomføre menighetens viktige arbeidsoppgaver og prosjekter!

Slekters gang

DØPTE

05.02.2023 Leonora Dauderis
12.02.2023 Henrik Langørgen
12.02.2023 Martin Andersen
12.02.2023 Peder Molnes-Johansen
05.03.2023 Louise Westerlund
26.03.2023 Ellinor Huitfeldt
02.04.2023 Einar Eriksson
02.04.2023 Micah Erik Witzø-Karlsen
02.04.2023 Bastian Dyvik
09.04.2023 Vilde Frydenlund
23.04.2023 Aurora Johnsen-Wikan
23.04.2023 Emma Jacobs
23.04.2023 Alma Nevermo
28.05.2023 Linnea Larsen Haugsdal
04.06.2023 Cecilie Sørgerd
04.06.2023 Sofia Dalbu Verstad
04.06.2023 Gustav Tharmalingam Ørbog
11.06.2023 Vega Evedie Sælen Tekrø
06.08.2023 Eira Sørnes
13.08.2023 Saga Teie Frøseth

GIFTE

06.05.2023 Aiyathi Mahendran og Christoffer Brækkan Båfjord
12.08.2023 Gro Irene Solberg og Thomas Gundersen
12.08.2023 Ine Bakli Verket og Marius Dahl
12.08.2023 Maria Tranung og Aleksander Nordengen
19.08.2023 Bente Karin Wennevik og Robert Sivertsen

DØDE

05.01.2023 Martin Eilif Evensen
05.01.2023 Kari Faanes
20.01.2023 Kari Margrethe Finseth
20.01.2023 Reidun Helen Olsen
23.01.2023 Erna Margaret Nilsen
26.01.2023 Bjørn Magne Høsøien
27.01.2023 Lilli Sofie Gellein
31.01.2023 Kjell Einar Munkvold
06.02.2023 Kåre Jon Kongsnes
07.02.2023 Anne Karin Nilsen
21.02.2023 Marion Christmar Lyng
21.03.2023 Knut Lind
24.03.2023 Astrid Wold
30.03.2023 Ingvar Georg Lundås
31.03.2023 Gretha Ørsnes
13.04.2023 Anders Bak
20.04.2023 Roy Vidar Krogstad
24.04.2023 Gunnveig Lisbeth Stene
04.05.2023 Anita Skauge
23.05.2023 Villy Kolbjørn Meland
13.07.2023 Agnete Nikoline Margrete Lorås
21.07.2023 Ivar Sollie
28.07.2024 Bjørg Johanne Paulsen

«La de små barn komme til meg»
Markus 10,42

«Men størst av alt er kjærligheten»
1. Korr 13

StudiO
FRISØRER

Illevollen 32C, 73 52 79 53
www.studiofrisorer.no

Vinkenes Sag og Traktor AS

Telefon 920 31 419
www.vinkenessag.no

Ta kontakt for befaring og uforbindtlig pristilbud

TREFELLING OG BESKJÆRING
Trær, buskas eller hekk som skal bort eller trimmes?

VED
Vi leverer kortreist ved rett på døra, eller den kan hentes på vårt lager i Sivert Dahlens vei.

ILA 57
BAKST & PIZZA

PIZZA, FERSKE BRØD OG LEKRE KAKER

Mellomila 57 / 73 80 85 00 / soknedal.ila57@gmail.com

FAGTRYKK

fagtrykk.no

Galleri Ismene

Illevollen 34

Ila legesenter

Illevollen 48

Tlf.: 73 51 11 24
e-post: resepsjon@ila.nhn.no

ILEN MENIGHETSHUS

Dåp – konfirmasjon – kurs – møter

Ilen menighetshus kan leies til å feire begivenheter i familien eller foreningen. Det er også godt egnet lokaler for møter og kurs av ulike slag.

Kontakt:
Anette Taraldsen, tlf. 466 52 520

Elveseter
GRAVFERD

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: 72 84 50 80
kontakt@elvesetergravferd.no
www.elvesetergravferd.no

DEN NORSKE KIRKE
Kirkelig fellessråd i Trondheim

Vi tilbyr GRAVSTELL
-hele året

For mer informasjon om innhold og priser, se våre nettsider

Tlf. 994 36 000, kirken.no/trondheim
post.trondheim@kirken.no

TRONDHEIM GRAVMONUMENTER

Service og kvalitet i nærmiljøet

BYENS STØRSTE UTSTILLING AV NYE STEINER

- Oppussing av steiner
- Bolting av steiner
- Navnetilføyelser
- Gravlykter og tilbehør
- Nedsliping av steiner

To store utsalg: Prinsensg. 45 og Rye ved Flakk
www.trondheimgravmonumenter.no
Tlf. 73 50 27 80

BERG
BEGRAVELSESBYRÅ

NÅR DU TRENGER OSS

DØGNVAKT 73 97 05 00
Malvik-Sjørdal-Meråker
Selbu-Tydal-Ranheim

WWW.BERGBEGRAVELSE.NO

Menighetsbladet trenger din støtte

Nå er det viktigere enn noen gang å ha omsorg for hverandre i nærmiljøet. Menighetsbladet jobber med å finne de gode menneskene og sakene som binder bydelen vår sammen på tvers av ulikheter. Vi er avhengig av økonomisk drahjelp fra dere lesere for å fortsette dette arbeidet.

Hjertelig takk for ditt bidrag!

Vennlig hilsen redaksjonen

Støtt menighetsbladet!

Bank: 4213 21 72506
vpps
557919

Ilen menighetskontor:

Sokneprest
April Maja Almaas
913 17 443
aa752@kirken.no

Daglig leder
Olav Granheim
953 04 030
og249@kirken.no

Organist/Kantor
David Scott Hamnes
913 30 608
dh249@kirken.no

Diakon Martha
Garborg Bergslid
482 93 728
mb943@kirken.no

Menighetspedagog Ungdom
Mari Therese Myrstad
922 11 830
mm587@kirken.no

Menighetspedagog Barn
Esther Torsvik Gieselmann
954 16 941
eg535@kirken.no

Kirketjener Jan Arne
Stavik Karlsen
414 02 120
jk643@kirken.no

Menighetsforvalter
Aud Singstad
954 55 161
as645@kirken.no

Besøksadresse:
Ilevollen 15, 7018 Trondheim

Telefon: 994 36 000
Kontortid: tirsdag og torsdag kl 10.00–14.30

Postadresse til Ilen menighet:
Kirkelig fellelsråd i Trondheim
Postboks 2300, Torgarden, 7004
Trondheim

E-post: post.ilen.trondheim@kirken.no

Teknis driftsvakt: 468 17 490
Døgnaåpen telefon

Ilen menighetsblad:
Kontonummer: 1503 83 27213
E-post: ilaredaksjonen@gmail.com

Fjellseter kapell:
Kontonummer 8601 51 79963

Hjorten Helse-og velferdssenter:
Tlf. 72 54 46 20

Ilen kirkes venner:
Kontaktperson: Edel Lundemo
Telefon: 481 28 040, lunede@online.no

Velkommen til Ila frivilligsentral

*Vil du bruke litt av din tid
sammen med andre?*

Vil du treffe nye mennesker?

*Vil du være med på å sette dine og
andres ideer ut i livet?*

Ila frivilligsentral får stadig nye oppdrag og i den forbindelse skulle vi gjerne hatt enda flere frivillige. Vi søker deg som vil bruke litt av din fritid til å hjelpe andre.

Kanskje har du blitt pensjonist og synes dagene blir litt lange? Kanskje er du ung og vil øke din livserfaring gjennom kontakt med andre mennesker? Eller er du kanskje arbeidssøker og ønsker å gjøre noe positivt i en jobbsøkingstid? Hvor mye tid du vil bidra med bestemmer du selv. Ønsker du å vite litt mer om det å være frivillig er du velkommen innom oss for en uforpliktende prat.

Alt av informasjon om våre aktiviteter finner du på vår hjemmeside ila.frivilligsentral.no. Følg oss gjerne også på facebook for å holde deg oppdatert om det som skjer hos oss.

Kontaktinfo:
Ila frivilligsentral
Ilevollen 15
46652520
post@ila.frivilligsentral.no

Mat og drikke, prat og hygge på bussturen for seniorer til Klæbu Bygdemuseum i juni.

Faste aktiviteter høsten 2023

Språkkafé
Aktivitet & Kveldsmat
Vaffeltirsdag
Strikketreff
Sjakk
Stolyoga
Bingo
Gågruppe

Andre tilbud:

Fredagslunsj én gang i måneden
Matutdeling én gang i måneden
Musikkrom
Musikalsk Aften 13. september
Julemesse 25. november
Juleverksted 10. desember
Pizzakveld for seniorer
Busstur for seniorer

**Retur:
Ilen menighetsblad
Ilevollen 15
7018 Trondheim**

Enkel gjennomgangstur nord i marka

Fra Trolla til Klefstadhaugen langs Gamle Bynesvei

Tekst og foto: Ingrid Sandstad

Trollahaugen er et fint utgangspunkt for turer i nordlige deler av Bymarka. Man kan velge å gå av bussen på holdeplassen Trollahaugen 10 og gå opp mot barnehaugen, og så ta til høyre mot Holstvollen.

Det er skiltet mot Tømmerdalen inne i skogen etter Holstvollen. Et annet alternativ er å gå av bussen på Trollahaugen 2, gå litt ned langs veien, og så ta den bratte bakken opp mot vanntanken og Lykkdammen. Følg veien til Damhaugen og drei til venstre etter husene ned mot Holstdammen og over demningen.

Oppi bakken mot Tømmerdalen går disse to alternative veivalgene sammen og fortsetter mot parkeringsplassen. Her er gamle Bynesvei stengt for biltrafikk. Det er en fredelig vei med slak stigning, som også er skiløype vinterstid. Etter hvert kommer man til Svahylla på nordsiden siden av Gråkallen. Her er man ved grensa mellom Ilen og Byneset menighet, og også den gamle kommunegrensa. Til venstre litt unna veien er det en fin knaus for en rast.

Videre går det mest unna bakke, og med mange muligheter for fine avstikkere til Skylark B, Kongensåsvannet eller Damvatnet, for å nevne noen. Når vi nærmer oss Klefstadhaugen, er det ei bru over bekken til høyre. Skiltet er blitt litt utydelig, men den heter Rømmegrautbrua. Videre kommer vi inn i et hytteområde. Først ligger Marenstu, som til tider har åpent kunstgalleri. Videre er det fint å vandre gjennom det åpne beitelandskapet, gjennom noen grunder, og dreie til høyre mot Klefstadhaugen. I dette landskapet er det flott utsikt mot fjorden og mot Geitastranda. Her kan man også møte firbente venner!

På dagtid går buss nr 75 ofte fra Klefstadhaugen.

Kartreferanse: Turkart over bymarka, 1 : 500000

God tur!